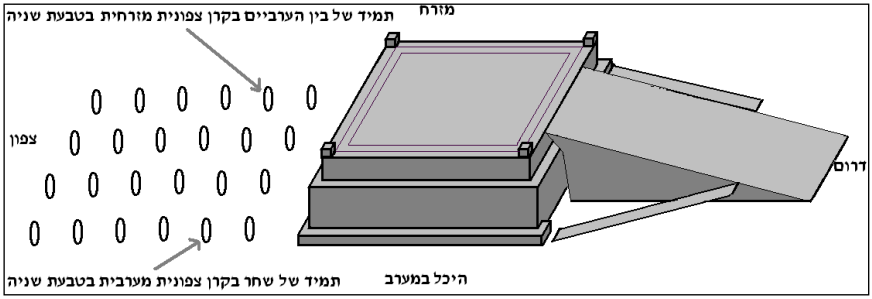

אבל אין לומר, שהכתוב "שְׁנַיִם לַיּוֹם" בא ללמד, שיש לשחוט שנים ביום, כי זה כבר מבואר מהכתוב, "אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם".

[במדבר כ"ח ט'-י'] וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת **שְׁנֵי כְבָשִׂים** בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ.

שני כבשים של מוסף שבת

בעניין שני כבשים של קרבן מוסף שבת נאמר "שְׁנֵי כְבָשִׂים".

ומיעוט "**כְבָשִׂים**" הם **שנים**, ואם כן, כדי ללמד שיקח שני כבשים, די היה לומר "כְבָשִׂים", ולא היה צריך לומר "שְׁנֵי כְבָשִׂים", **והסיבה שנכתב** "**שְׁנֵי כְבָשִׂים**", כדי **ללמד, שיהיו שניהם שווים**[א].

- **רש"י שמע מרבותיו, שדבר זה מעכב**, שהרי לא נאמר שוב "כבש" סתם, לומר אף שאינם שווים כשרים, ואם כן הדבר מעכב ואם לא היו שני הכבשים שווים פסולים למוסף[ב].

- **ולרש"י עצמו נראה שדבר זה אינו מעכב, אלא מצווה** לכתחילה בלבד, שכן אין שום כתוב המלמד, שיש עיכוב בדבר, [וסיים רש"י על גרסא ראשונה, "ושיטתא דתלמידי

[א] ואם תאמר והא פריך לעיל, אי הכי גבי תמידין נמי פירוש, ואם איתא הוה ליה למתנייה בשום דוכתא, אם כן מוספין נמי אם איתא דבעינן שיהו שוין, הוה ליה למיתנייה. יש לומר, דלעיל דוקא פריך שפיר, משום דכל סדר התמיד תנן ליה במסכת תמיד, והתם הוה לן למיתנייה, אבל כל סדר המוספין לא תנינן ליה בשום דוכתא. [תוס'].

[ב] והקשה רש"י **עיכובא** מנלן. ונראה לי **משום דבתר דכתיב** "**וביום השבת שני כבשים** כו'" **כתיב** "**עולת שבת בשבתו**", **דהוי כמו שנה עליו הכתוב לעכב**. [תוס'].

© כל הזכויות של ה"בקיצור" שמורות יא"ה